

горазумно колкото по-скоро да ся махнѣ отъ тѣзи кѣщѣ и отъ туй мѣсто; невидѣамъ добры сетинны. Отъ колко и колко тѣгы отбѣгвамы много пѣтя, като покажемъ въ единѣ минутѣ доблестъ и волѣ! Трѣбваше поне да ся оборѣж отъ скѣрбъ, защото никога не ми ся е случило таквозъ; но ето че ся не оборвамъ! . . . въ дълбочинѣ на измѣчванното ми сѣрдце ври едно чувство по-силно отъ всички други и което ми причинява свѣрхъ челоувѣческо радованіе. Душата ми лека като на небесно птиче. Гледамъ непрѣстанно и ще гледамъ всякога малкѣ гробища, необозримото море, бескрайныйтъ хоризонтъ и на красныйтъ хѣлмъ прѣ-краснѣйшійтъ онзи ангелъ който проливаше сълзы. Осѣщамъ още рѣжѣтъ ѣ подъ устнѣтъ си, осѣщамъ сълзытъ ѣ на очитъ си, на сѣрдцето си; обычамъ ѣ. . . . Утрѣ ще рѣшѣ но до утрѣ, Боже мой! нѣка останѣ спокойнѣ. Отдавна е побѣгнало отъ мене спокойствіе. и ще умрѣ може отъ тѣзи любовь, но нѣка живѣ-ѣ поне единѣ день само спокойнѣ!

26 Августа.

Но ето този день, самыйтъ день който желаяхъ не дойде; кратко бѣше наистинѣ безсиліе ми, но скоро дойде наказаніе му, което ще трае много. Защо да забравѣ че както въ природѣтъ тѣй и въ нравственный свѣтъ има много законы които не ся прѣстѣпватъ никога не-наказано, и на които извѣстнытъ слѣдствія съ-